

Εφαρμογές

Εφαρμογή 1η :

Υπολογισμός μοριακού
βάρους πρωτεΐνης από
την πρωτοταγή της δομή.

Αρχικοποίηση του πίνακα ...

```
for ( i = 0 ; i < 127 ; i++ )      /* Για αρχή δώσε αρνητικές */
    weights[i] = -1.0;           /* τιμές σε όλα τα μορ. βάρη */

weights['A'] = 71.08 ;           /* ... και στη συνέχεια δώσε */
weights['C'] = 103.14;          /* (θετικές) τιμές σε όσα */
weights['D'] = 115.09;          /* σύμβολα (αμινοξέων) */
weights['E'] = 129.12;          /* γνωρίζουμε. */
weights['F'] = 147.18;
weights['G'] = 57.05 ;
weights['H'] = 137.14;
weights['I'] = 113.16;
weights['K'] = 128.17;
weights['L'] = 113.16;
weights['M'] = 131.19;
weights['N'] = 114.10;
weights['P'] = 97.12 ;
weights['Q'] = 128.13;
weights['R'] = 156.19;
weights['S'] = 87.08 ;
weights['T'] = 101.11;
weights['V'] = 99.13 ;
weights['W'] = 186.21;
weights['Y'] = 163.18;
```

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()
```

```
{
```

```
float mw;
```

```
float weights[127];
```

```
char s[10000];
```

```
int i;
```

```
/*... ΑΡΧΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ weights[] ...*/
```

```
mw = 0.0;
```

```
while( scanf("%s", s) != EOF )
```

```
{
```

```
    i=0;
```

```
    while( s[i] != 0 )
```

```
        {
```

```
            if ( weights[ s[i] ] < 0.0 )
```

```
                printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
```

```
            else
```

```
                mw += weights[ s[i] ];
```

```
            i++;
```

```
        }
```

```
    }
```

```
printf("The molecular weight is %f\n", (mw+18.0) );
```

```
}
```

Εφαρμογή 2η :
Μετατροπή της
αλληλουχίας πρωτεϊνών
από το συμβολισμό του
ενός γράμματος στο
πλήρες αμινοξικό όνομα.

Τι θέλουμε να επιτύχουμε ;

```
# ./a.out
```

```
FSDFSGFASD
```

- 1 Phenylalanine
- 2 Serine
- 3 Aspartic Acid
- 4 Phenylalanine
- 5 Serine
- 6 Glycine
- 7 Phenylalanine
- 8 Alanine
- 9 Serine
- 10 Aspartic Acid

- Όρισε ένα πίνακα χαρακτήρων (20 επί 15) στον οποίο θα αποθηκεύσουμε τα πλήρη ονόματα των 20 αμινοξέων

```
char    names [20] [15] = {  
    "Alanine          ", "Cysteine          ", "Aspartic Acid ",  
    "Glutamic Acid  ", "Phenylalanine  ", "Glycine        ",  
    "Histidine        ", "Isoleucine      ", "Lysine         ",  
    "Leucine          ", "Methionine      ", "Asparagine     ",  
    "Proline          ", "Glutamine       ", "Arginine       ",  
    "Serine           ", "Threonine       ", "Valine         ",  
    "Tryptophan      ", "Tyrosine        "   };
```

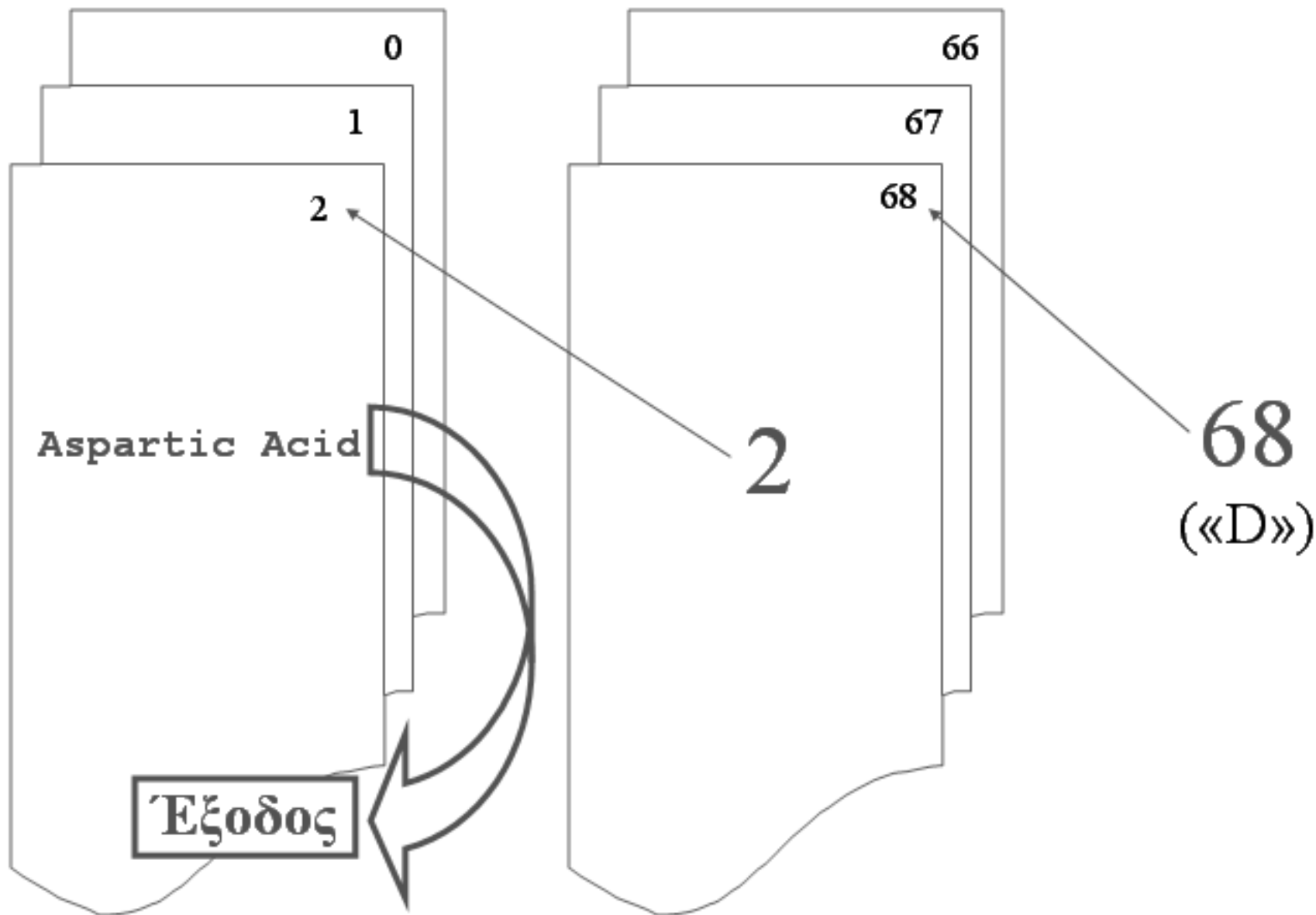

- Όρισε ένα πίνακα ακεραίων 127 θέσεων και σε όσες θέσεις του πίνακα αντιστοιχούν σε αμινοξύ, βάλε τη θέση του ονόματος του αμινοξέος στον πίνακα `names[][]` :

```
for ( i = 0 ; i < 127 ; i++ )
    pointers[i] = -1;
pointers['A'] = 0;
pointers['C'] = 1;
pointers['D'] = 2;
pointers['E'] = 3;
pointers['F'] = 4;
pointers['G'] = 5;
pointers['H'] = 6;
pointers['I'] = 7;
pointers['K'] = 8;
pointers['L'] = 9;
pointers['M'] = 10;
pointers['N'] = 11;
pointers['P'] = 12;
pointers['Q'] = 13;
pointers['R'] = 14;
pointers['S'] = 15;
pointers['T'] = 16;
pointers['V'] = 17;
pointers['W'] = 18;
pointers['Y'] = 19;
```

Πίνακας names[]

Πίνακας pointers[]

Είσοδος


```

#include <stdio.h>

int main()
{
    char s[10000];
    int i;
    int total;
    int pointers[127];
    char names[20][15] = { /* Αρχικοποιήσεις πινάκων
    . . . . . */
total = 1;
while( scanf("%s", s) != EOF )
    {
        i=0;
        while( s[i] != 0 )
            {
                if ( pointers[ (int)(s[i]) ] < 0 )
                    printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
                else
                    {
                        printf("%6d %s\n", total, names[ pointers[(int)(s[i])] ] );
                        total++;
                    }
                i++;
            }
    }
return(0);
}

```

Εφαρμογή 3η :
Εύρεση πρωτεϊνικής
αλληλουχίας από την
κωδικοποιούσα DNA
αλληλουχία.

ID HHBRODA standard; DNA; PRO; 1229 BP.
 AC M11720;
 SV M11720.1
 DT 16-JUL-1988 (Rel. 16, Created)
 DT 05-JUL-1999 (Rel. 60, Last updated, Version 3)
 DE Halobacterium bacteriorhodopsin gene, complete cds.
 KW bacteriorhodopsin.
 OS Halobacterium salinarum
 OC Archaea; Euryarchaeota; Halobacteriales; Halobacteriaceae; Halobacterium.
 RN [1]
 RP 1-1229
 RX MEDLINE; 84206613.
 RA Dunn R.J., Hackett N.R., Huang K.-S., Jones S., Khorana H.G., Lee D.-S.,
 RA Liao M.-J., Lo K.-M., McCoy J., Noguchi S., Radhakrishnan R.,
 RA RajBhandary U.L.;
 RT "Studies on the light-transducing pigment bacteriorhodopsin";
 RL Cold Spring Harb. Symp. Quant. Biol. 48:853-862(1983).
 DR SWISS-PROT; P02945; BACR HALHA.
 SQ Sequence 1229 BP; 222 A; -359 C; 386 G; 262 T; 0 other;
 ggggtgcaacc gtgaagtcgg ccacgaccgc gtcacgacag gagccgacca gcgacaccca 60
 gaaggtgcga acgggtgagf gccgcaacga tcacgagttf ttcgtgcgct tcgagtggt a 120
 acacgcgtgc acgcatcgac ttcaccgcgg gtgtttcgac gccagccggc cgttgaacca 180
 gcaggcagcg ggcatttaca gccgctgtgg cccaaatggt ggggtgcgct attttggat 240
 ggtttggaat ccgcgtgtcg gctccgtgtc tgacgggtca tcggttctaa attccgtcac 300
 gagcgtacca tactgattgg gtcgtagagt tacacacata tcctcgttag gtactgttg 360
 atgttggagt tattgccaac agcagtgag ggggtatcgc aggccagat caccggacgt 420
 ccggagtgga tctggctagc gctcggfacg gcgctaatgg gactcggac gctctattc 480
 ctcgtgaaag ggatggcgt ctcggaccca gatgcaaaga aattctacgc catcacgacg 540
 ctcgtcccag ccatecgcgt cacgatgtac ctctcgatgc tgctggggt a tggcctcac a 600
 atggtaccgt tcgggtgggga gcagaacccc atctactggg cgcgggtacgc tgactggctg 660
 ttcaccacgc cgtctgttgt gttagacctc gcggttgcctg ttgacgcgga tcagggaacg 720
 atccttgcgc tcgtcggtyc cgaccggcatc atgatcggga ccggcctggt cggcgcactg 780
 acgaaggtct actcgtaccg ctctcgtgtgg tgggcgatca gcaccgcagc gatgctgtac 840
 atcctgtacg tgcgttctt cgggttcacc tcgaaggccg aaagcatgcg ccccgaggtc 900
 gcatccacgt tcaaagtact gcgtaacgtt accggttgtgt tgtgggtccgc gtatcccgtc 960
 gtgtggctga tcggcagcga aggtgcggga atcgtgcgc tgaacatcga gacgctgctg 1020
 ttcatgggtgc ttgacgtgag cgcgaaggfc ggcctcgggc tcatcctcct gcgcagtcgt 1080
 gcgatcttcg gcgaagccga agcgcggag ccgtccggcc gcgacggcgc ggcgcgac 1140
 agcactgat cgcacacgca ggcacgccc acaaccggcg cggctgtgtt caacgacaca 1200
 cgatgagtc cccactcgggt cttgtactc 1229

//

Απόσπασμα από την καταχώρηση για την DNA
 αλληλουχία της βακτηριοροδοψίνης όπως είναι στη
 βάση δεδομένων του EMBL (Nucleotide Sequence database).

atggttgagt tattgccaac agcagtgag ggggtatcgc aggcccagat caccggacgt
ccggagtgga tctggctagc gctcggtagc gcgctaatgg gactcgggac gctctatttc
ctcgtgaaag ggatgggcgt ctcggacca gatgcaaga aattctacgc catcacgacg
ctcgtcccag ccatecgcgt cacgatgtac ctctcagatgc tgctggggta tggcctcaca
atggtaccgt tcggtgggga gcagaacccc atctactggg cgcggtagc tgactggctg
ttcaccacgc cgctgttggt gttagacctc gcgttgctcg ttgacgcgga tcagggaacg
atccttgccg tcgtcgggtgc cgacggcacc atgateggga ccggcctggt cggcgcactg
acgaaggtct actcgtaccg cttegtgtgg tgggcgata gcaccgcage gatgctgtac
atcctgtacg tgctgttctt cgggttcacc tcgaaggccg aaagcatgcg ccccgaggtc
gcatccacgt tcaaagtact gcgtaacggt accgttgtgt tgtggtcgc gtatcccgtc
gtgtggctga tcggcagcga aggtgcggga atcgtgccgc tgaacatcga gacgctgctg
ttcatggtgc ttgacgtgag cgcgaaggte ggcttcgggc tcatectct ggcagtcgt
gcgatcttcg gcgaagccga agcgcgggag ccgtccgccg gcgacggcgc ggccgcgacc
agcactga

atg ttg gagt tattgccaac agc agtggag ggggtatcgc aggccagat caccggacgt
ccggagtgga tctggctagc gctcggtagc gcgctaatgg gactcgggac gctctatttc
ctcgtgaaag ggatgggcgt ctcggacca gatgcaaaaga aattctacgc catcacgacg
ctcgtcccag ccatecgcgtt cacgatgtac ctctc gatgc tgctggggta tggcctcaca
atggtaccgt tcggtgggga gcagaacccc atctactggg cgcggtagc tgactggctg
ttcaccacgc cgcctgttgtt gttagacctc gcgttgctcg ttgacgcgga tcagggaacg
atccttgccg tcgctcgggtgc cgaacggcacc atgatacggga ccggcctggt cggcgcactg
acgaaggtct actcgtaccg cttegtgtgg tgggcgata gcaccgcagc gatgctgtac
atcctgtacg tgctgttctt cgggttcacc tcgaaggccg aaagc atgcg ccccgaggtc
gcateccacgt tcaaagtact gcgtaacggt accgctgtgt tgtggtcgcg gtatcccgtc
gtgtggctga tcggcagcga aggtgcggga atcgtgccgc tgaacatcga gacgctgctg
ttcatgggtgc ttgacgtgag cgcgaaggtc ggcctcgggc tcatectct ggcgagtcgt
gcgatcttcg gcgaagccga agcgcgggag ccgtccgcgc gcgacggcgc ggccgcgacc
agc gactga

atg ttg gagt tattgccaac agcagtggag ggggtatcgc aggccagat caccggacgt
ccggagtgga tctggctagc gctcggtagc gcgctaatgg gactcgggac gctctatttc
ctcgtgaaag ggatgggcgt ctcggacca gatgcaaaaga aattctacgc catcacgacg
ctcgtcccag ccatecgcgtt cacgatgtac ctctc gatgc tgctggggta tggcctcaca
atggtaccgt tcggtgggga gcagaacccc atctactggg cgcggtagc tgactggctg
ttcaccacgc cgtctgttgtt gttagacctc gcgttgctcg ttgacgcgga tcagggaacg
atccttgcgc tcgtcgggtgc cgacggcacc atgateggga ccggcctggt cggcgcactg
acgaaggtct actcgtaccg cttegtgtgg tgggcgata gcaccgcagc gatgctgtac
atcctgtacg tgctgttctt cgggttcacc tcgaaggccg aaagcatgcg ccccgaggtc
gcatccacgt tcaaagtact gcgtaacggt accgttgtgt tgtggtcgc gtatcccgtc
gtgtggctga tcggcagcga aggtgcggga atcgtgccgc tgaacatcga gacgctgctg
ttcatggtgc ttgacgtgag cgcgaaggtc ggettcgggc tcatectct ggcagtcgt
gcgatcttcg gcgaagccga agcgcgggag ccgtccgcgc gcgacggcgc ggccgcgacc
agcactga

«ΓΕΝΕΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ»

Πρωτεΐνη

	T			C			A			G		
T	TTT	Phe	(F)	TCT	Ser	(S)	TAT	Tyr	(Y)	TGT	Cys	(C)
	TTC	"		TCC	"		TAC	"		TGC	"	
	TTA	Leu	(L)	TCA	"		TAA	Ter		TGA	Ter	
	TTG	"		TCG	"		TAG	Ter		TGG	Trp	(W)
C	CTT	Leu	(L)	CCT	Pro	(P)	CAT	His	(H)	CGT	Arg	(R)
	CTC	"		CCC	"		CAC	"		CGC	"	
	CTA	"		CCA	"		CAA	Gln	(Q)	CGA	"	
	CTG	"		CCG	"		CAG	"		CGG	"	
A	ATT	Ile	(I)	ACT	Thr	(T)	AAT	Asn	(N)	AGT	Ser	(S)
	ATC	"		ACC	"		AAC	"		AGC	"	
	ATA	"		ACA	"		AAA	Lys	(K)	AGA	Arg	(R)
	ATG	Met	(M)	ACG	"		AAG	"		AGG	"	
G	GTT	Val	(V)	GCT	Ala	(A)	GAT	Asp	(D)	GGT	Gly	(G)
	GTC	"		GCC	"		GAC	"		GGC	"	
	GTA	"		GCA	"		GAA	Glu	(E)	GGA	"	
	GTG	"		GCG	"		GAG	"		GGG	"	

	T			C			A			G		
T	TTT	Phe	(F)	TCT	Ser	(S)	TAT	Tyr	(Y)	TGT	Cys	(C)
	TTC	"		TCC	"		TAC	"		TGC	"	
	TTA	Leu	(L)	TCA	"		TAA	Ter		TGA	Ter	
	TTG	"		TCG	"		TAG	Ter		TGG	Trp	(W)
C	CTT	Leu	(L)	CCT	Pro	(P)	CAT	His	(H)	CGT	Arg	(R)
	CTC	"		CCC	"		CAC	"		CGC	"	
	CTA	"		CCA	"		CAA	Gln	(Q)	CGA	"	
	CTG	"		CCG	"		CAG	"		CGG	"	
A	ATT	Ile	(I)	ACT	Thr	(T)	AAT	Asn	(N)	AGT	Ser	(S)
	ATC	"		ACC	"		AAC	"		AGC	"	
	ATA	"		ACA	"		AAA	Lys	(K)	AGA	Arg	(R)
	ATG	Met	(M)	ACG	"		AAG	"		AGG	"	
G	GTT	Val	(V)	GCT	Ala	(A)	GAT	Asp	(D)	GGT	Gly	(G)
	GTC	"		GCC	"		GAC	"		GGC	"	
	GTA	"		GCA	"		GAA	Glu	(E)	GGA	"	
	GTG	"		GCG	"		GAG	"		GGG	"	

Τι θέλουμε να επιτύχουμε ;

```
# ./a.out
```

```
tt cTC GG a CGGC
```

```
    ttc      1  Phenylalanine
```

```
    TCG      2  Serine
```

```
    GaC      3  Aspartic Acid
```

```
    GGC      4  Glycine
```

Τι θέλουμε να επιτύχουμε ;

Αλληλουχία του DNA.

./a.out

tt cTC GG a CGGC

ttc	1	Phenylalanine
TCG	2	Serine
Gac	3	Aspartic Acid
GGC	4	Glycine

Τι θέλουμε να επιτύχουμε ;

```
# ./a.out
```

```
tt cTC GG a CGGC
```

```
ttc 1 Phenylalanine
```

```
TCG 2 Serine
```

```
GaC 3 Aspartic Acid
```

```
GGC 4 Glycine
```

Αρίθμηση και αλληλουχία
της πρωτεΐνης.

Τι θέλουμε να επιτύχουμε ;

```
# ./a.out
```

```
tt cTC GG a CGGC
```

ttc	1	Phenylalanine
TCG	2	Serine
GaC	3	Aspartic Acid
GGC	4	Glycine

Αρίθμηση και αλληλουχία της πρωτεΐνης.

Πάλι, θέλουμε να μην βάλουμε όρους για τη μορφή της εισόδου, να είμαστε σε θέση να ανιχνεύσουμε σφάλματα εισόδου, και να αναγνωρίζουμε τόσο μικρά, όσο και κεφαλαία γράμματα για την αλληλουχία του DNA. Πέρα από τα 20 αμινοξέα, πρέπει να είμαστε σε θέση να χειριστούμε και τους κώδικες τερματισμού (termination codons, TAG, TGA, TAA).

Το καινούργιο πρόβλημα που έχουμε είναι :

Στην αλληλουχία εισόδου ΔΕΝ είναι πλέον κάθε χαρακτήρας ανεξάρτητος : προκειμένου να κάνουμε ένα κύκλο υπολογισμού (μετάφρασης DNA-πρωτεΐνη) χρειαζόμαστε τρεις νόμιμους χαρακτήρες που καθένας τους να αντιστοιχεί σε κάποια από τις τέσσερις βάσεις (κάποιους εκ των χαρακτήρων a,g,c,t,A,G,C,T).

Εάν, για παράδειγμα, η είσοδος είναι :

a c g gg l xty
ttg

το πρόγραμμα μας θα πρέπει να «δει» μόνο τρεις νόμιμες τριπλέτες (τις ACG GGT TTG), και να δώσει μηνύματα λάθους για τους τρεις άγνωστους χαρακτήρες (l, x, y).

Μια λύση είναι να αποθηκεύουμε προσωρινά τους νόμιμους χαρακτήρες που λαμβάνουμε από την είσοδο (ας πούμε σε έναν πίνακα `triplet[3]`) μέχρι να έχουμε μια πλήρη τριπλέτα.

Με το που έχουμε γεμίσει τον πίνακα, προχωράμε στη μετάφραση της τρέχουσας τριπλέτας, και αρχίζουμε να ξανά (για την επόμενη τριπλέτα) να προσθέτουμε στοιχεία στον πίνακα (αρχίζοντας από το πρώτο του στοιχείο). Δηλαδή :

- `int have = 0;` (πόσες βάσεις έχω ήδη διαβάσει ;)

- `int triplet[3];`

- Διάβασε τον επόμενο χαρακτήρα από την είσοδο.

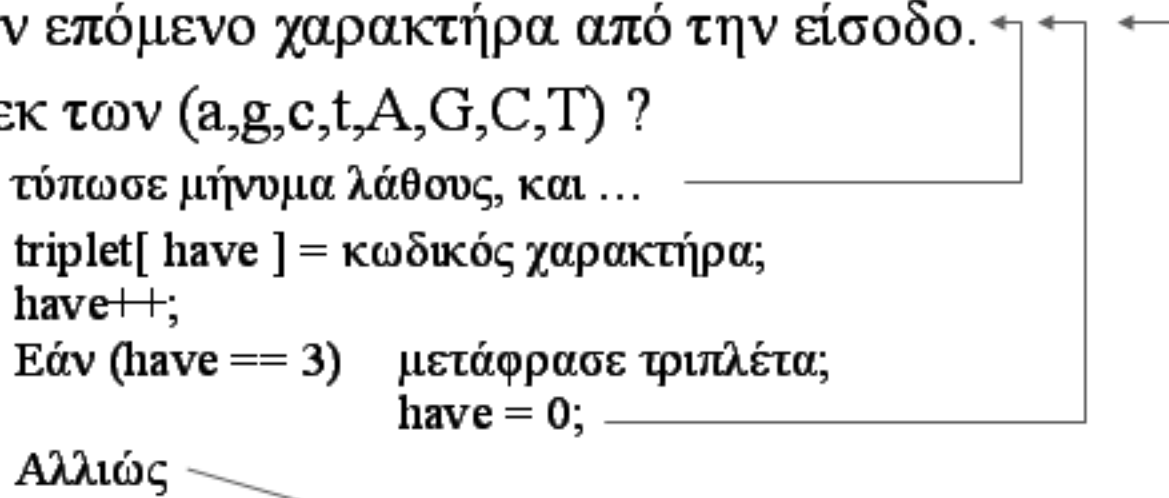
- Είναι ένας εκ των (a,g,c,t,A,G,C,T) ?

- Εάν ΟΧΙ : τύπωσε μήνυμα λάθους, και ...

- Εάν ΝΑΙ : `triplet[have] = κωδικός χαρακτήρα;`
`have++;`

- Εάν (`have == 3`) μετάφρασε τριπλέτα;
`have = 0;`

Αλλιώς

Η λύση που θα ακολουθήσουμε για αυτό το παράδειγμα είναι τέτοια ώστε ο καθαρός κώδικας του προγράμματος να χωράει σε μια διαφάνεια. Αυτό σημαίνει αναγκαστικά ότι η δομή των δεδομένων θα είναι πιο πολύπλοκη απ' ό τι στα προηγούμενα παραδείγματα.

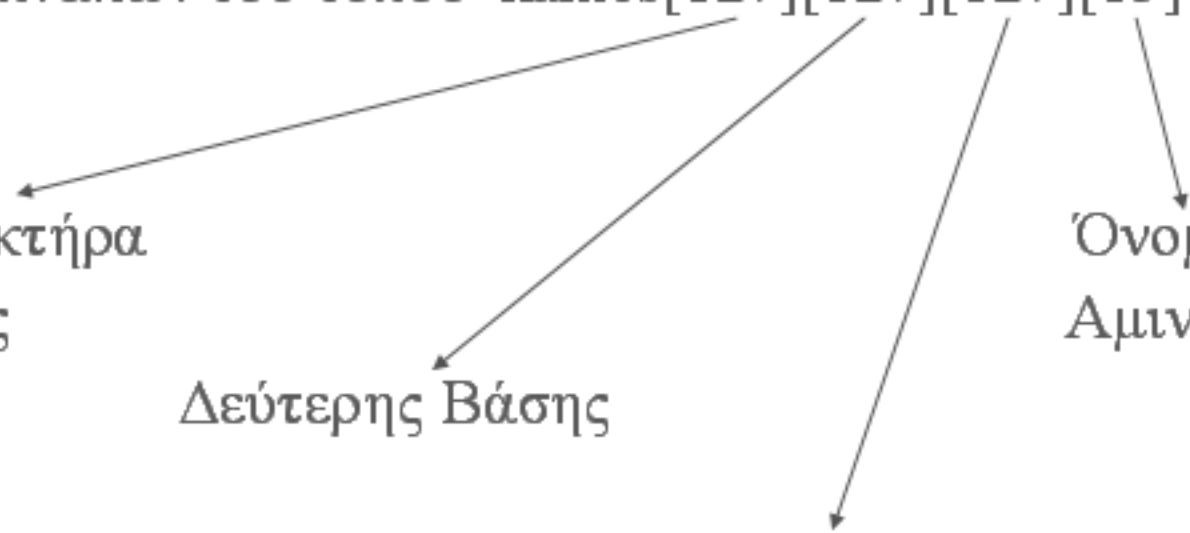
Επίσης, θα αποφύγουμε να κατασπαταλήσουμε χώρο στη μνήμη μέσω χρήσης πινάκων του τύπου `names[127][127][127][15]`

Κωδικός χαρακτήρα
Πρώτης Βάσης

Δεύτερης Βάσης

Τρίτης Βάσης

Όνομα
Αμινοξέος

Η λύση που θα ακολουθήσουμε για αυτό το παράδειγμα είναι τέτοια ώστε ο καθαρός κώδικας του προγράμματος να χωράει σε μια διαφάνεια. Αυτό σημαίνει αναγκαστικά ότι η δομή των δεδομένων θα είναι πιο πολύπλοκη απ' ό τι στα προηγούμενα παραδείγματα.

Επίσης, θα αποφύγουμε να κατασπαταλήσουμε χώρο στη μνήμη μέσω χρήσης πινάκων του τύπου `names[127][127][127][15]`

Συνολικό μέγεθος πίνακα :
 $127 \times 127 \times 127 \times 15 =$
30,725,745 bytes (δηλ. 29 Mbytes)

Ορίζουμε έναν πίνακα με το όνομα `names[][]` στον οποίο θα αποθηκεύσουμε τα ονόματα των 20 αμινοξέων και το μήνυμα που θα εμφανίζεται όταν βρεθεί `termination codon` (όπως ακριβώς και με την δεύτερη εφαρμογή) :

```
char    names [21][15] = {
    "Alanine      ", "Cysteine      ", "Aspartic Acid ",
    "Glutamic Acid", "Phenylalanine", "Glycine       ",
    "Histidine    ", "Isoleucine   ", "Lysine        ",
    "Leucine      ", "Methionine   ", "Asparagine    ",
    "Proline      ", "Glutamine    ", "Arginine      ",
    "Serine       ", "Threonine    ", "Valine        ",
    "Tryptophan   ", "Tyrosine     ", "TERMINATION   "
};
```

Για να κάνουμε τη συγγραφή του προγράμματος πιο καθαρή, ορίζουμε στην επικεφαλίδα του προγράμματος, σύμβολα για τη θέση του κάθε αμινοξέος στον πίνακα `names[][]` :

```
#define ALA 0
#define CYS 1
#define ASP 2
#define GLU 3
#define PHE 4
#define GLY 5
#define HIS 6
#define ILE 7
#define LYS 8
#define LEU 9
#define MET 10
#define ASN 11
#define PRO 12
#define GLN 13
#define ARG 14
#define SER 15
#define THR 16
#define VAL 17
#define TRP 18
#define TYR 19
#define TERM 20
```

Για να κάνουμε τη συγγραφή του προγράμματος πιο καθαρή, ορίζουμε στην επικεφαλίδα του προγράμματος, σύμβολα για τη θέση του κάθε αμινοξέος στον πίνακα `names[][]` :

```
#define ALA 0
#define CYS 1
#define ASP 2
#define GLU 3
#define PHE 4
#define GLY 5
#define HIS 6
#define ILE 7
#define LYS 8
#define LEU 9
#define MET 10
#define ASN 11
#define PRO 12
#define GLN 13
#define ARG 14
#define SER 15
#define THR 16
#define VAL 17
#define TRP 18
#define TYR 19
#define TERM 20
```

Τα ALA, CYS, ASP, ..., TERM δεν είναι μεταβλητές του προγράμματος. Είναι συμβολικά ονόματα για αριθμητικές σταθερές που χρησιμοποιούνται από το πρόγραμμα. Η χρήση τους διευκολύνει την ανάγνωση προγραμμάτων (π.χ. με το να βλέπουμε «ARG» αντί «14»), αλλά δεν αλλάζει αυτό καθαυτό το πρόγραμμα.

Θέλουμε να βάλουμε τον καθαυτό κώδικα μετάφρασης σε ένα πίνακα με όσο το δυνατό μικρότερο αριθμό στοιχείων. Ο πλέον οικονομικός τρόπος είναι (βέβαια) ένας πίνακας 4x4x4, ας πούμε ο πίνακας `pointers[4][4][4]`

Ποια από τις τέσσερις βάσεις είναι στην πρώτη θέση της τριπλέτας ?
Η βάση
0 (ας πούμε T),
1 (ας πούμε C),
2 (ας πούμε A),
3 (ας πούμε G) ?

Ποια από τις τέσσερις βάσεις είναι στη δεύτερη θέση της τριπλέτας ?
Η βάση
0 (ας πούμε T),
1 (ας πούμε C),
2 (ας πούμε A),
3 (ας πούμε G) ?

Ποια από τις τέσσερις βάσεις είναι στην τρίτη θέση της τριπλέτας ?
Η βάση
0 (ας πούμε T),
1 (ας πούμε C),
2 (ας πούμε A),
3 (ας πούμε G) ?

Για να κάνουμε τη συγγραφή του προγράμματος πιο καθαρή, ορίζουμε στην επικεφαλίδα του προγράμματος, σύμβολα για τις βάσεις του DNA :

```
#define dT 0
#define dC 1
#define dA 2
#define dG 3
```

και τις χρησιμοποιούμε μαζί με τους προηγούμενους ορισμούς για να ορίσουμε τον βασικό πίνακα μετάφρασης (τον γενετικό κώδικα σε C) ως εξής :

```
pointers [dT] [dT] [dT] = PHE;
pointers [dT] [dT] [dC] = PHE;
pointers [dT] [dT] [dA] = LEU;
pointers [dT] [dT] [dG] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dT] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dC] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dA] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dG] = LEU;
pointers [dA] [dT] [dT] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dC] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dA] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dG] = MET;
pointers [dG] [dT] [dT] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dC] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dA] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dG] = VAL;
pointers [dT] [dC] [dT] = SER;
pointers [dT] [dC] [dC] = SER;
pointers [dT] [dC] [dA] = SER;
pointers [dT] [dG] [dA] = TERM;
pointers [dC] [dC] [dT] = PRO;
pointers [dC] [dC] [dC] = PRO;
pointers [dC] [dC] [dA] = PRO;
. . . . .
```



```
pointers [dT] [dT] [dT] = PHE;
pointers [dT] [dT] [dC] = PHE;
pointers [dT] [dT] [dA] = LEU;
pointers [dT] [dT] [dG] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dT] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dC] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dA] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dG] = LEU;
pointers [dA] [dT] [dT] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dC] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dA] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dG] = MET;
pointers [dG] [dT] [dT] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dC] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dA] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dG] = VAL;
pointers [dT] [dC] [dT] = SER;
pointers [dT] [dC] [dC] = SER;
pointers [dT] [dC] [dA] = SER;
pointers [dT] [dG] [dA] = TERM;
pointers [dC] [dC] [dT] = PRO;
pointers [dC] [dC] [dC] = PRO;
pointers [dC] [dC] [dA] = PRO;
. . . . .
```

Αριθμητική σταθερά
που δηλώνει ποια είναι
η πρώτη βάση :

```
#define dT 0
#define dC 1
#define dA 2
#define dG 3
```

```
pointers [dT] [dT] [dT] = PHE;
pointers [dT] [dT] [dC] = PHE;
pointers [dT] [dT] [dA] = LEU;
pointers [dT] [dT] [dG] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dT] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dC] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dA] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dG] = LEU;
pointers [dA] [dT] [dT] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dC] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dA] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dG] = MET;
pointers [dG] [dT] [dT] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dC] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dA] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dG] = VAL;
pointers [dT] [dC] [dT] = SER;
pointers [dT] [dC] [dC] = SER;
pointers [dT] [dC] [dA] = SER;
pointers [dT] [dG] [dA] = TERM;
pointers [dC] [dC] [dT] = PRO;
pointers [dC] [dC] [dC] = PRO;
pointers [dC] [dC] [dA] = PRO;
. . . . .
```

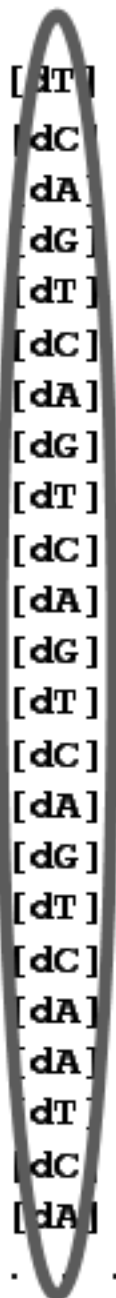
Αριθμητική σταθερά
που δηλώνει ποια είναι
η δεύτερη βάση :

```
#define dT 0
#define dC 1
#define dA 2
#define dG 3
```

```
pointers [dT] [dT] [dT] = PHE;
pointers [dT] [dT] [dC] = PHE;
pointers [dT] [dT] [dA] = LEU;
pointers [dT] [dT] [dG] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dT] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dC] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dA] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dG] = LEU;
pointers [dA] [dT] [dT] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dC] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dA] = MET;
pointers [dA] [dT] [dG] = MET;
pointers [dG] [dT] [dT] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dC] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dA] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dG] = VAL;
pointers [dT] [dC] [dT] = SER;
pointers [dT] [dC] [dC] = SER;
pointers [dT] [dC] [dA] = SER;
pointers [dT] [dG] [dA] = TERM;
pointers [dC] [dC] [dT] = PRO;
pointers [dC] [dC] [dC] = PRO;
pointers [dC] [dC] [dA] = PRO;
. . . . .
```

Αριθμητική σταθερά
που δηλώνει ποια είναι
η τρίτη βάση :

```
#define dT 0
#define dC 1
#define dA 2
#define dG 3
```



```

pointers [dT] [dT] [dT] = PHE;
pointers [dT] [dT] [dC] = PHE;
pointers [dT] [dT] [dA] = LEU;
pointers [dT] [dT] [dG] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dT] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dC] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dA] = LEU;
pointers [dC] [dT] [dG] = LEU;
pointers [dA] [dT] [dT] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dC] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dA] = ILE;
pointers [dA] [dT] [dG] = MET;
pointers [dG] [dT] [dT] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dC] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dA] = VAL;
pointers [dG] [dT] [dG] = VAL;
pointers [dT] [dC] [dT] = SER;
pointers [dT] [dC] [dC] = SER;
pointers [dT] [dC] [dA] = SER;
pointers [dT] [dG] [dA] = TERM;
pointers [dC] [dC] [dT] = PRO;
pointers [dC] [dC] [dC] = PRO;
pointers [dC] [dC] [dA] = PRO;
. . . . .

```

Αριθμητική σταθερά που δηλώνει σε ποια θέση του πίνακα names[][] είναι το όνομα του αντίστοιχου αμινοξέος :

```

#define ALA 0
#define CYS 1
#define ASP 2
#define GLU 3
#define PHE 4
. . . . .
#define ASN 11
#define PRO 12
#define GLN 13
#define ARG 14
#define SER 15
#define THR 16
#define VAL 17
#define TRP 18
#define TYR 19
#define TERM 20

```

Με μόνο αυτούς τους πίνακες, το πρόβλημα είναι σχεδόν έτοιμο για την λύση του :

Είσοδος : A T G

Τα περιεχόμενα του `pointers[2][0][3]` μας λένε ...

... ότι το όνομα του αντίστοιχου αμινοξέος είναι στη θέση 10 του

... πίνακα `names[][]`, δηλαδή η ακολουθία “Methionine”

Με μόνο αυτούς τους πίνακες, το πρόβλημα είναι σχεδόν έτοιμο για την λύση του :

Είσοδος : A T G

Τα περιεχόμενα του `pointers[2][0][3]` μας λένε ...

```
pointers[dA][dT][dG] = MET;
```

```
#define MET 10
```

... ότι το όνομα του αντίστοιχου αμινοξέος είναι στη θέση 10 του

... πίνακα `names[][]`, δηλαδή η ακολουθία “Methionine”

Με μόνο αυτούς τους πίνακες, το πρόβλημα είναι σχεδόν έτοιμο για την λύση του :

Είσοδος : A T G

Τα περιεχόμενα του `pointers[2][0][3]` μας λένε ...

```
pointers[dA][dT][dG] = MET;
```

```
#define MET 10
```

... ότι το όνομα του αντίστοιχου αμινοξέος είναι στη θέση 10 του

```
char names[21][15] = { . . .  
    "Isoleucine", "Lysine",  
    "Leucine", "Methionine",
```

... πίνακα `names[][]`, δηλαδή η ακολουθία "Methionine"

Το μόνο πρόβλημα είναι ότι το πρόγραμμα μας θα πρέπει να περιέχει μια μεγάλη σειρά από `if` καθένα από τα οποία θα πρέπει να ελέγχει τους χαρακτήρες εισόδου και να τους αντιστοιχεί σε κάποια αριθμητική σταθερά (μια εκ των 0,1,2,3) για κάθε μια από τις βάσεις (T, C, A, G) :

```
if ( s[i] == 't' || s[i] == 'T' )
    val = 0;
else
    if ( s[i] == 'c' || s[i] == 'C' )
        val = 1;
else
    if ( s[i] == 'a' || s[i] == 'A' )
        val = 2;
else
    if ( s[i] == 'g' || s[i] == 'G' )
        val = 3;
else
    printf("Unknown character %c\n", s[i]);
```


Το μόνο πρόβλημα είναι ότι το πρόγραμμα μας θα πρέπει να περιέχει μια μεγάλη σειρά από `if` καθένα από τα οποία θα πρέπει να ελέγχει τους χαρακτήρες εισόδου και να τους αντιστοιχεί σε κάποια αριθμητική σταθερά (μια εκ των 0,1,2,3) για κάθε μια από τις βάσεις (T, C, A, G) :

```
if ( s[i] == 't' || s[i] == 'T' )
    val = dT;
else
    if ( s[i] == 'c' || s[i] == 'C' )
        val = dC;
else
    if ( s[i] == 'a' || s[i] == 'A' )
        val = dA;
else
    if ( s[i] == 'g' || s[i] == 'G' )
        val = dG;
else
    printf("Unknown character %c\n", s[i]);
```

Μπορούμε να αποφύγουμε όλα αυτά τα `if-else` με τον ίδιο τρόπο που είχαμε χρησιμοποιήσει στην πρώτη εφαρμογή (και χωρίς μεγάλη σπατάλη χώρου) :

```
int  symbols[127];

for ( i=0 ; i < 127 ; i++ )
    symbols[i] = -1;

symbols['a'] = dA;
symbols['A'] = dA;
symbols['t'] = dT;
symbols['T'] = dT;
symbols['c'] = dC;
symbols['C'] = dC;
symbols['g'] = dG;
symbols['G'] = dG;
```

Μπορούμε να αποφύγουμε όλα αυτά τα `if-else` με τον ίδιο τρόπο που είχαμε χρησιμοποιήσει στην πρώτη εφαρμογή (και χωρίς μεγάλη σπατάλη χώρου) :

```
int  symbols[127];

for ( i=0 ; i < 127 ; i++ )
    symbols[i] = -1;

symbols['a'] = dA;
symbols['A'] = dA;
symbols['t'] = dT;
symbols['T'] = dT;
symbols['c'] = dC;
symbols['C'] = dC;
symbols['g'] = dG;
symbols['G'] = dG;
```

Ο πίνακας `symbols[]` περιέχει την τιμή `-1` για κάθε μη νόμιμο χαρακτήρα εισόδου, και μια εκ των αριθμητικών τιμών `0,1,2,3` για κάθε έναν από τους χαρακτήρες που αντιστοιχούν σε κάποια βάση του DNA με βάση την αντιστοιχία

```
#define  dT  0
#define  dC  1
#define  dA  2
#define  dG  3
```

Άρα, η είσοδος χαρακτήρων και ο έλεγχος του κατά πόσο είναι νόμιμοι, έχει τη μορφή :

```
while ( scanf("%s", s) != EOF) /* για κάθε αλληλουχία της εισόδου */
{

    i=0;
    while( s[i] != 0 ) /* για κάθε χαρακτήρα της αλληλουχίας...*/
    {

        /* εάν δεν είναι νόμιμος, τύπωσε μήνυμα */
        /* λάθους και αγνόησε τον */
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {

            /* Αλλιώς συνέχισε με τον υπολογισμό */

        }

        i++;
    }

}
```

Άρα, η είσοδος χαρακτήρων και ο έλεγχος του κατά πόσο είναι νόμιμοι, έχει τη μορφή :

```
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            /* ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ */

        }
        i++;
    }
}
```

Με τι μοιάζει αυτός ο «Υπολογισμός» ;

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Πόσους από τους τρεις απαιτούμενους (και νόμιμους) χαρακτήρες έχω ήδη βρει (για την επόμενη τριπλέτα που θα μεταφράσω);

```
int i, have, totProt;
```



```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers [base1] [base2] [base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Πόσα αμινοξέα έχω ήδη μεταφράσει και γράψι (στην καθιερωμένη έξοδο);

```
int i, have, totProt;
```

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Διάβασε
επόμενο
νόμιμο
χαρακτήρα.

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %e\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers [base1] [base2] [base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Βάλε στην επόμενη διαθέσιμη θέση της τριπλέτας που συμπληρώνω την αριθμητική σταθερά που αντιστοιχεί στον χαρακτήρα (δηλ. 0,1,2 ή 3).

triplet[have] = symbols[(int)(s[i])];
seqDNA[have] = s[i];
have++;
if (have == 3)

```

char seqDNA[4];
int triplet[3];

```

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers [base1] [base2] [base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Αποθήκευσε επίσης αυτόν καθ' αυτόν το χαρακτήρα (ώστε να μπορούμε να τυπώσουμε στην έξοδο την τριπλέτα).

triplet[have] = symbols[(int)(s[i])];

seqDNA[have] = s[i];

have++;

if (have == 3)

{

totProt++;

base1 = triplet[0];

base2 = triplet[1];

base3 = triplet[2];

printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
names[pointers [base1] [base2] [base3]]);

have = 0;

}

}

i++;

}

}

```

char seqDNA[4];
int triplet[3];

```

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Και αύξησε κατά ένα τον αριθμό των βάσεων (της τρέχουσας τριπλέτας) που έχω ήδη βρει.

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

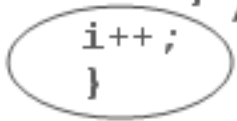
Εάν έχω μια πλήρη τριπλέτα, προχωράω με την εκτύπωση του αμινοξέος στο οποίο αντιστοιχεί, αλλιώς ...

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Πάω στο επόμενο χαρακτήρα εισόδου.


```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Βρήκαμε ακόμα ένα αμινοξύ της πρωτεΐνης.


```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Ο αριθμητικός κωδικός (0,1,2 ή 3) της πρώτης βάσης (στην τριπλέτα), ανατίθεται στην μεταβλητή base1.

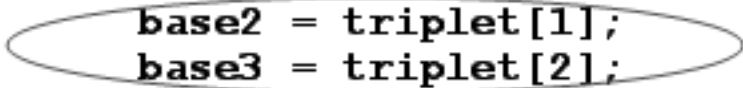
```
int base1, base2, base3;
```

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers [base1] [base2] [base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Το ίδιο για την δεύτερη και τρίτη βάση (των οποίων οι τιμές πάνε στις μεταβλητές base2 και base3).


```
int base1, base2, base3;
```

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ]);
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Τύπωσε την τριπλέτα, τον αύξοντα αριθμό αμινοξέος και το όνομα του αμινοξέος που αντιστοιχεί στη θέση
pointers[base1][base2][base3]

printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt, names[pointers[base1][base2][base3]]);

```

pointers[dT][dT][dT] = PHE;
pointers[dT][dT][dC] = PHE;
pointers[dT][dT][dA] = LEU;

```

Τύπωσε την τριπλέτα, τον αύξοντα αριθμό αμινοξέος και το όνομα του αμινοξέος που αντιστοιχεί στη θέση
`pointers[base1][base2][base3]`

```
have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}
```

`pointers[0][0][0] = 4;`
`pointers[0][0][1] = 4;`
`pointers[0][0][2] = 9;`

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names[pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

```

Αρχή μιας νέας τριπλέτας ...

have = 0;

Με τι μοιάζει ολόκληρο το πρόγραμμα (επί τέλους) ;

```
#include <stdio.h>
```

```
#define dT 0
```

```
#define dC 1
```

```
#define dA 2
```

```
#define dG 3
```

```
#define ALA 0
```

```
#define CYS 1
```

```
#define ASP 2
```

```
#define GLU 3
```

```
#define PHE 4
```

```
#define GLY 5
```

```
#define HIS 6
```

```
#define ILE 7
```

```
#define LYS 8
```

```
#define LEU 9
```

```
#define MET 10
```

```
#define ASN 11
```

```
#define PRO 12
```

```
#define GLN 13
```

```
#define ARG 14
```

```
#define SER 15
```

```
#define THR 16
```

```
#define VAL 17
```

```
#define TRP 18
```

```
#define TYR 19
```

```
#define TERM 20
```

```

int main()
{
    int    i, have, totProt;
    int    base1, base2, base3;
    char   s[10000];
    char   seqDNA[4];
    int    triplet[3];
    int    symbols[127];
    int    pointers[4][4][4];
    char   names[21][15] = {
        "Alanine      ", "Cysteine      ", "Aspartic Acid ",
        "Glutamic Acid", "Phenylalanine", "Glycine       ",
        "Histidine     ", "Isoleucine    ", "Lysine        ",
        "Leucine       ", "Methionine    ", "Asparagine    ",
        "Proline       ", "Glutamine     ", "Arginine      ",
        "Serine        ", "Threonine     ", "Valine        ",
        "Tryptophan   ", "Tyrosine      ", "TERMINATION   "
    };

    seqDNA[3] = 0;
    for ( i=0 ; i < 127 ; i++ )
        symbols[i] = -1;
    symbols['a'] = dA;
    symbols['A'] = dA;
    symbols['t'] = dT;
    symbols['T'] = dT;
    symbols['c'] = dC;
    symbols['C'] = dC;
    symbols['g'] = dG;
    symbols['G'] = dG;

```



```

int main()
{
    int    i, have, totProt;
    int    base1, base2, base3;
    char   s[10000];
    char   seqDNA[4];
    int    triplet[3];
    int    symbols[127];
    int    pointers[4][4][4];
    char   names[21][15] = {
        "Alanine      ", "Cysteine      ", "Aspartic Acid ",
        "Glutamic Acid", "Phenylalanine", "Glycine       ",
        "Histidine     ", "Isoleucine    ", "Lysine        ",
        "Leucine       ", "Methionine    ", "Asparagine    ",
        "Proline       ", "Glutamine     ", "Arginine      ",
        "Serine        ", "Threonine     ", "Valine        ",
        "Tryptophan   ", "Tyrosine      ", "TERMINATION   "
    };

    seqDNA[3] = 0;
    for ( i=0 ; i < 127 ; i++ )
        symbols[i] = -1;
    symbols['a'] = dA;
    symbols['A'] = dA;
    symbols['t'] = dT;
    symbols['T'] = dT;
    symbols['c'] = dC;
    symbols['C'] = dC;
    symbols['g'] = dG;
    symbols['G'] = dG;

```

pointers [dT] [dT] [dT] = PHE ;
pointers [dT] [dT] [dC] = PHE ;
pointers [dT] [dT] [dA] = LEU ;
pointers [dT] [dT] [dG] = LEU ;
pointers [dC] [dT] [dT] = LEU ;
pointers [dC] [dT] [dC] = LEU ;
pointers [dC] [dT] [dA] = LEU ;
pointers [dC] [dT] [dG] = LEU ;
pointers [dA] [dT] [dT] = ILE ;
pointers [dA] [dT] [dC] = ILE ;
pointers [dA] [dT] [dA] = ILE ;
pointers [dA] [dT] [dG] = MET ;
pointers [dG] [dT] [dT] = VAL ;
pointers [dG] [dT] [dC] = VAL ;
pointers [dG] [dT] [dA] = VAL ;
pointers [dG] [dT] [dG] = VAL ;
pointers [dT] [dC] [dT] = SER ;
pointers [dT] [dC] [dC] = SER ;
pointers [dT] [dC] [dA] = SER ;
pointers [dT] [dC] [dG] = SER ;
pointers [dC] [dC] [dT] = PRO ;
pointers [dC] [dC] [dC] = PRO ;
pointers [dC] [dC] [dA] = PRO ;
pointers [dC] [dC] [dG] = PRO ;
pointers [dA] [dC] [dT] = THR ;
pointers [dA] [dC] [dC] = THR ;
pointers [dA] [dC] [dA] = THR ;
pointers [dA] [dC] [dG] = THR ;

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names [pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

if ( have != 0 )
    printf("INCOMPLETE TRIPLET.\n");
return(0);
}

```

```

have = 0;
totProt = 0;
while ( scanf("%s", s) != EOF)
{
    i=0;
    while( s[i] != 0 )
    {
        if ( symbols[ (int)(s[i]) ] < 0.0 )
            printf("Unknown character : %c\n", s[i] );
        else
        {
            triplet[have] = symbols[ (int)(s[i]) ];
            seqDNA[have] = s[i];
            have++;
            if ( have == 3 )
            {
                totProt++;
                base1 = triplet[0];
                base2 = triplet[1];
                base3 = triplet[2];
                printf(" %s %5d %s\n", seqDNA, totProt,
                    names [pointers[base1][base2][base3] ] );
                have = 0;
            }
        }
        i++;
    }
}

if ( have != 0 )
    printf("INCOMPLETE TRIPLET.\n");
return(0);
}

```

names[]

pointers[]

triplet[]

symbols[]

Είσοδος

65

(«A»)

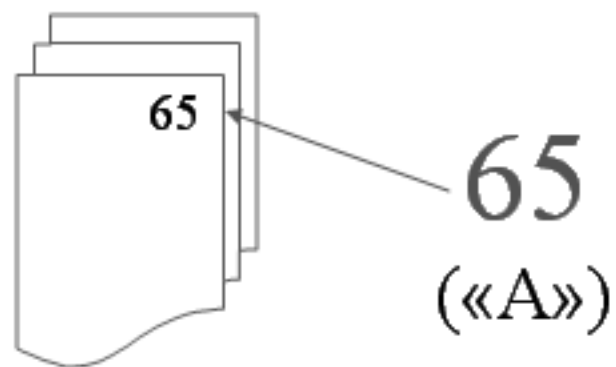
names[]

pointers[]

triplet[]

symbols[]

Είσοδος

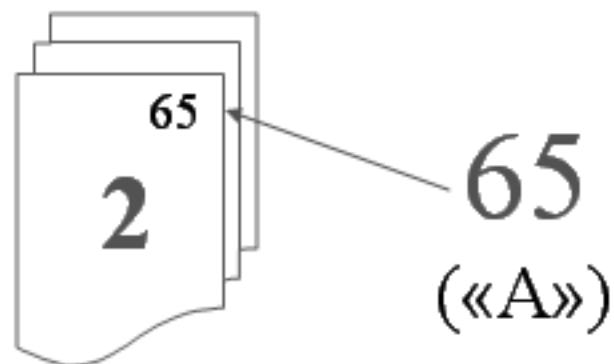
names[]

pointers[]

triplet[]

symbols[]

Είσοδος

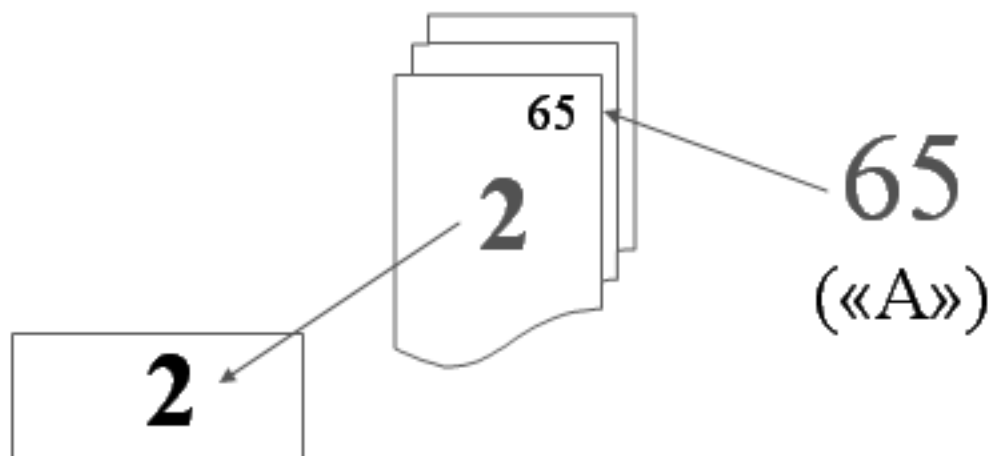
names[]

pointers[]

triplet[]

symbols[]

Είσοδος

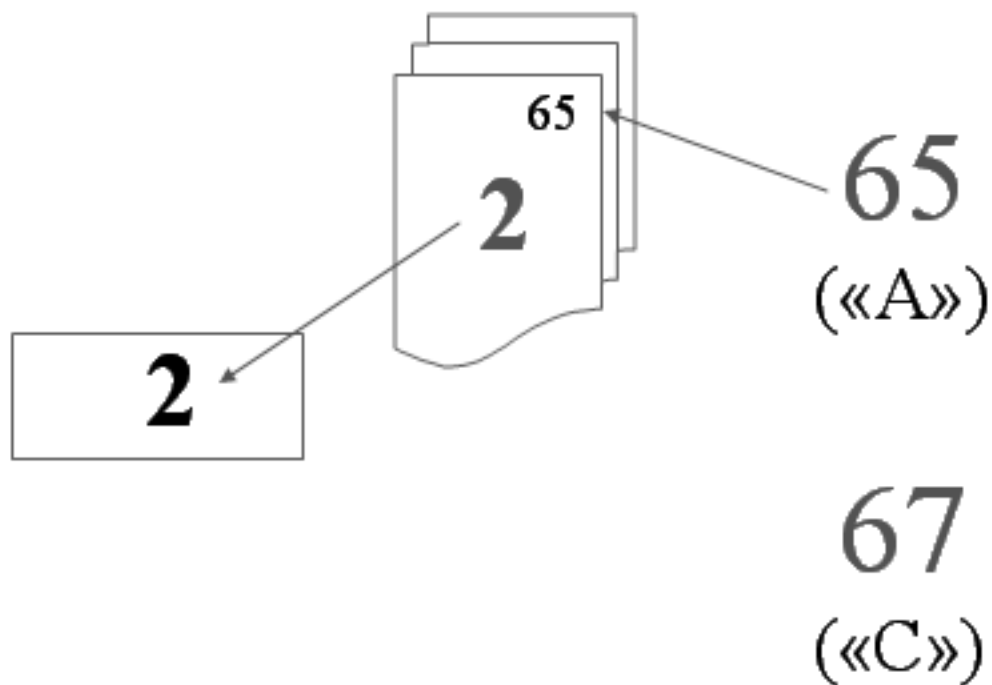
names[]

pointers[]

triplet[]

symbols[]

Είσοδος

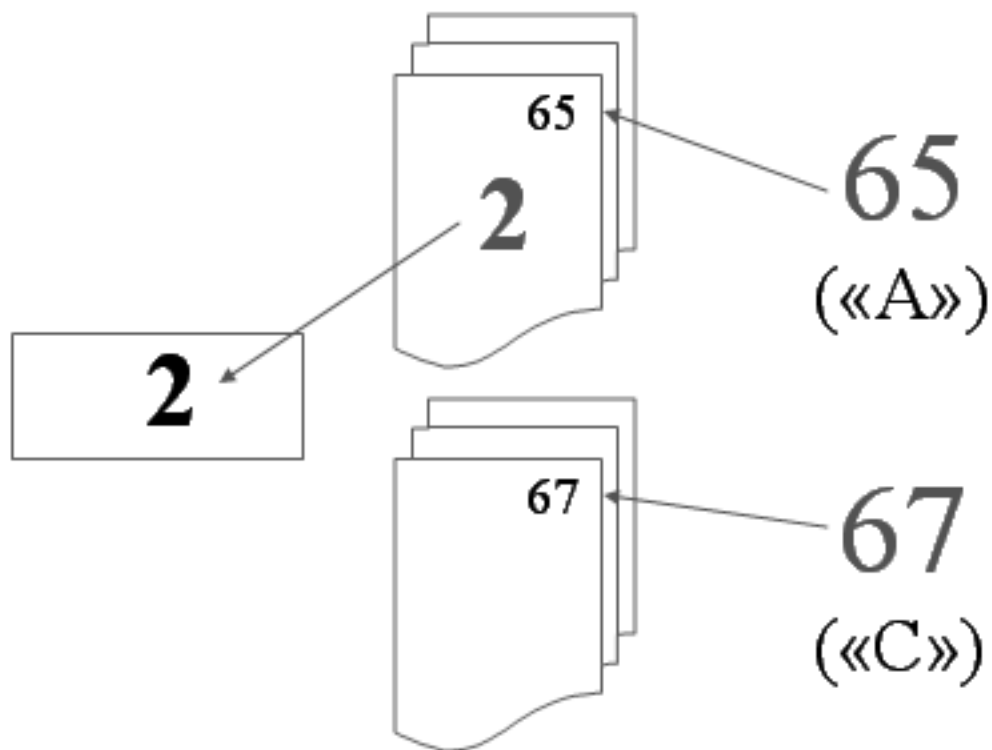
names[]

pointers[]

triplet[]

symbols[]

Είσοδος

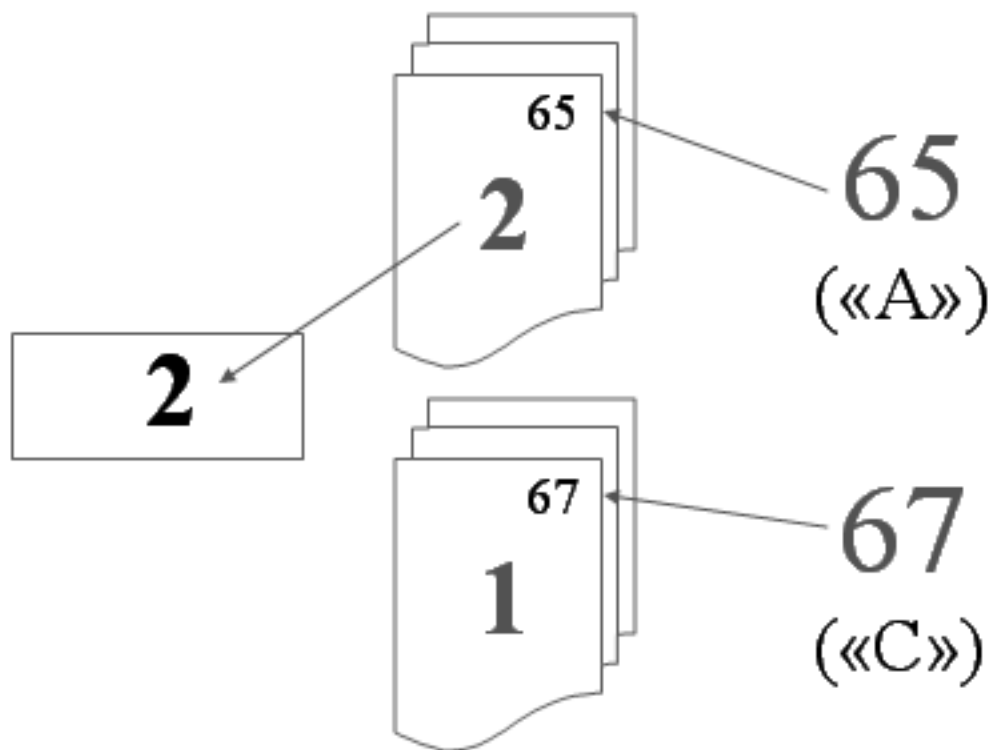
names[]

pointers[]

triplet[]

symbols[]

Είσοδος

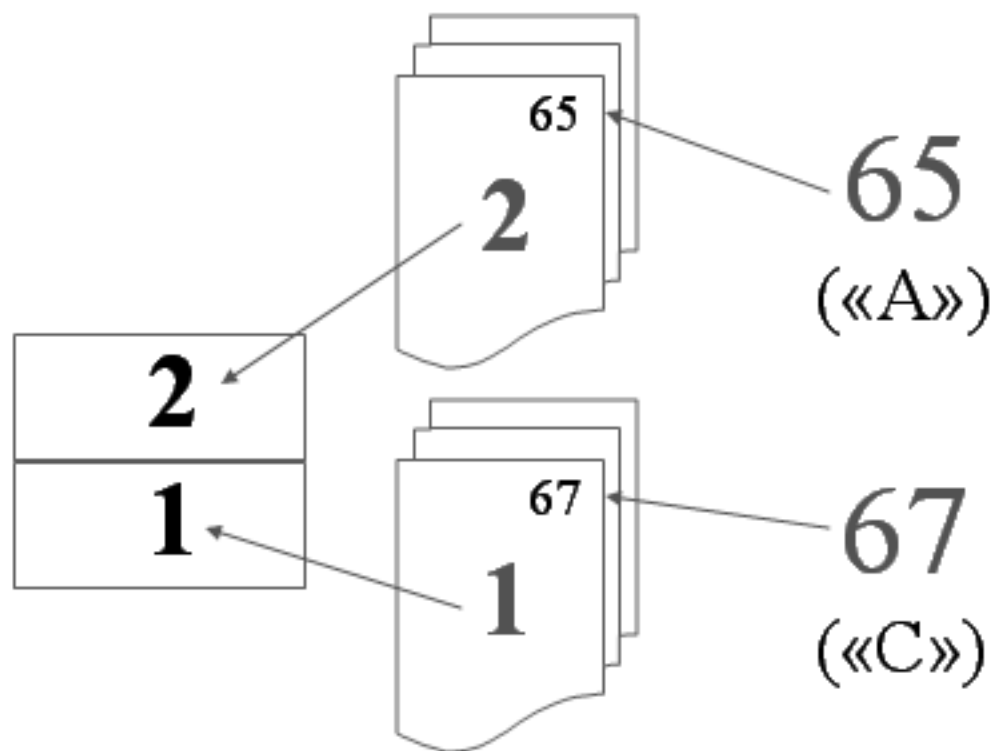
names[]

pointers[]

triplet[]

symbols[]

Είσοδος

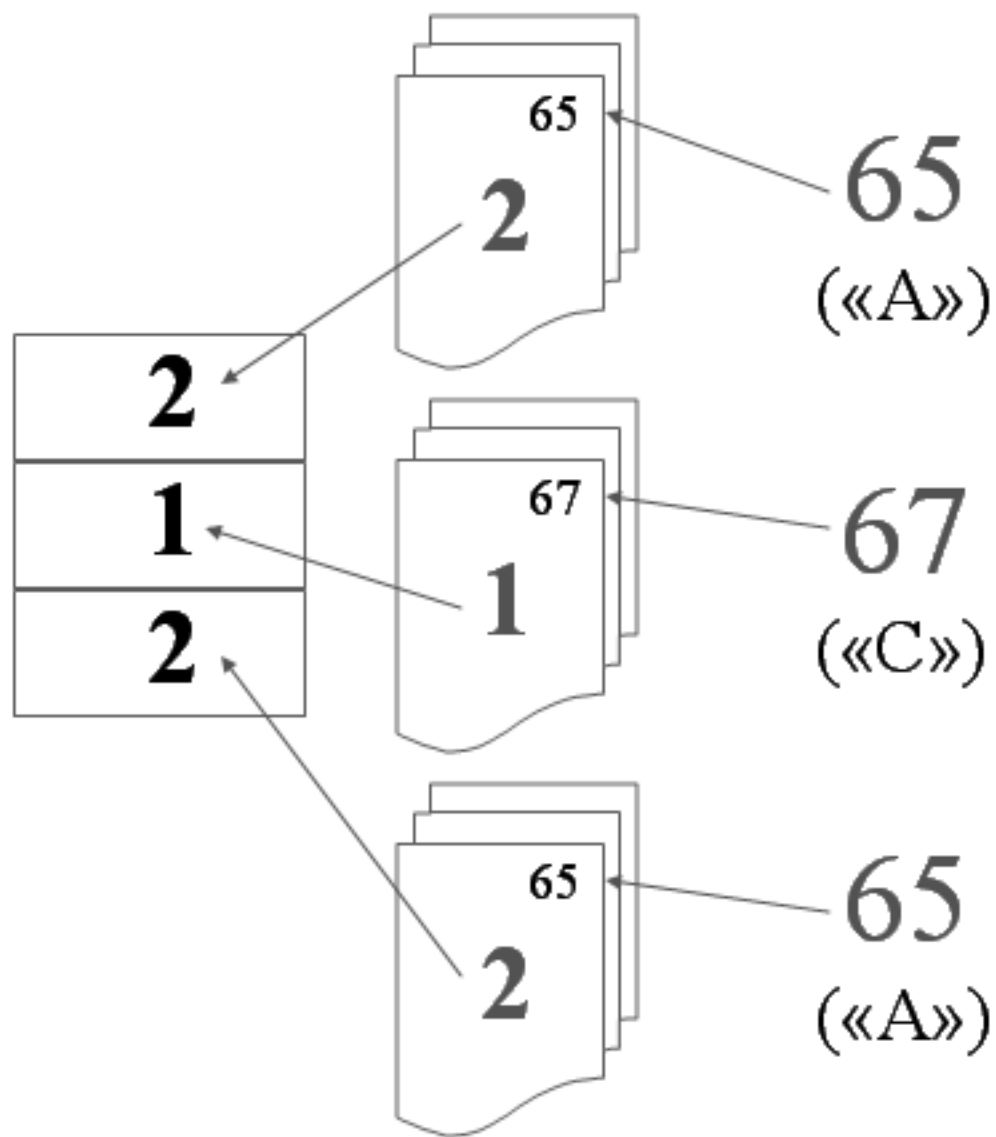
names[]

pointers[]

triplet[]

symbols[]

Είσοδος

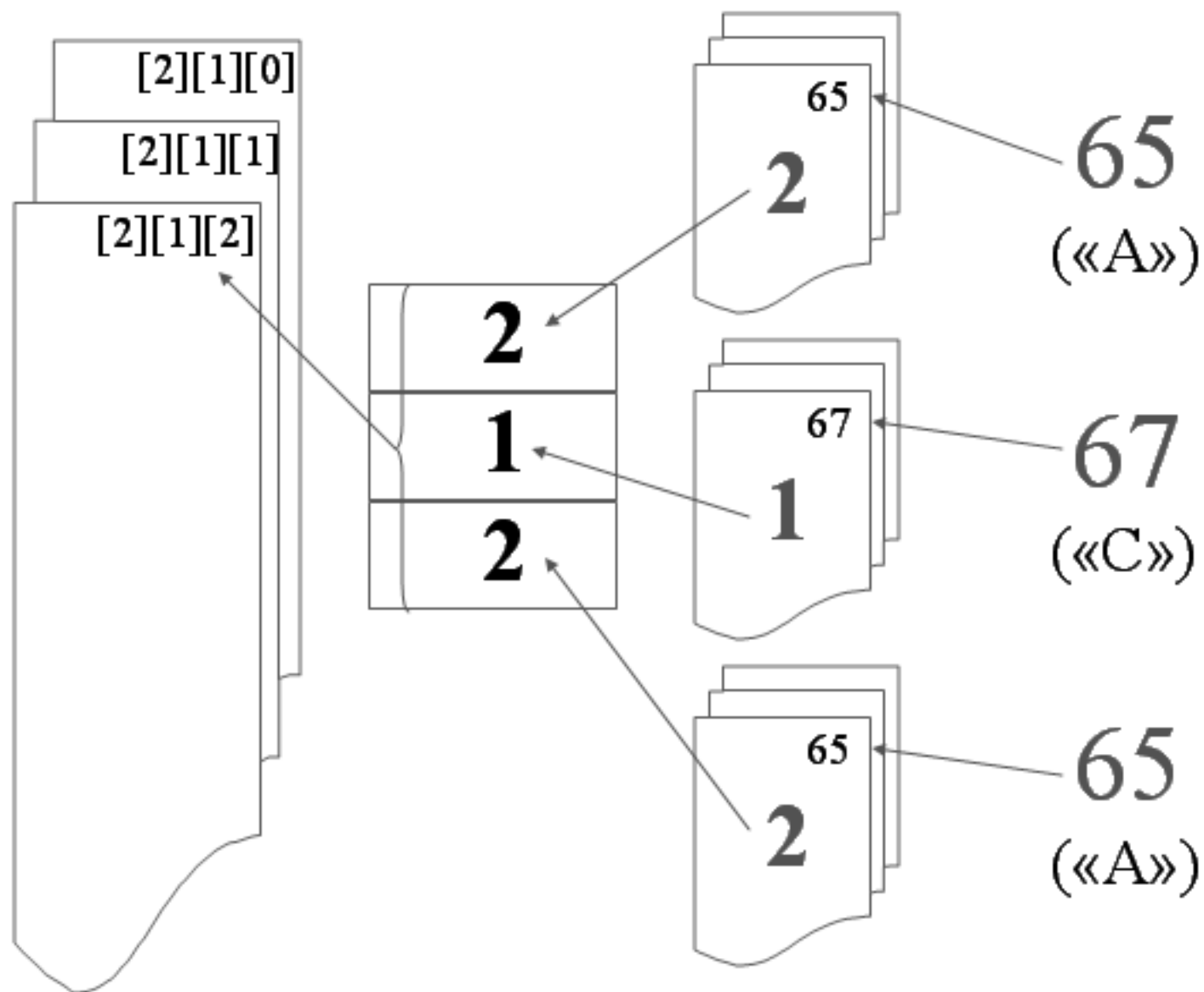
names[]

pointers[]

triplet[]

symbols[]

Είσοδος

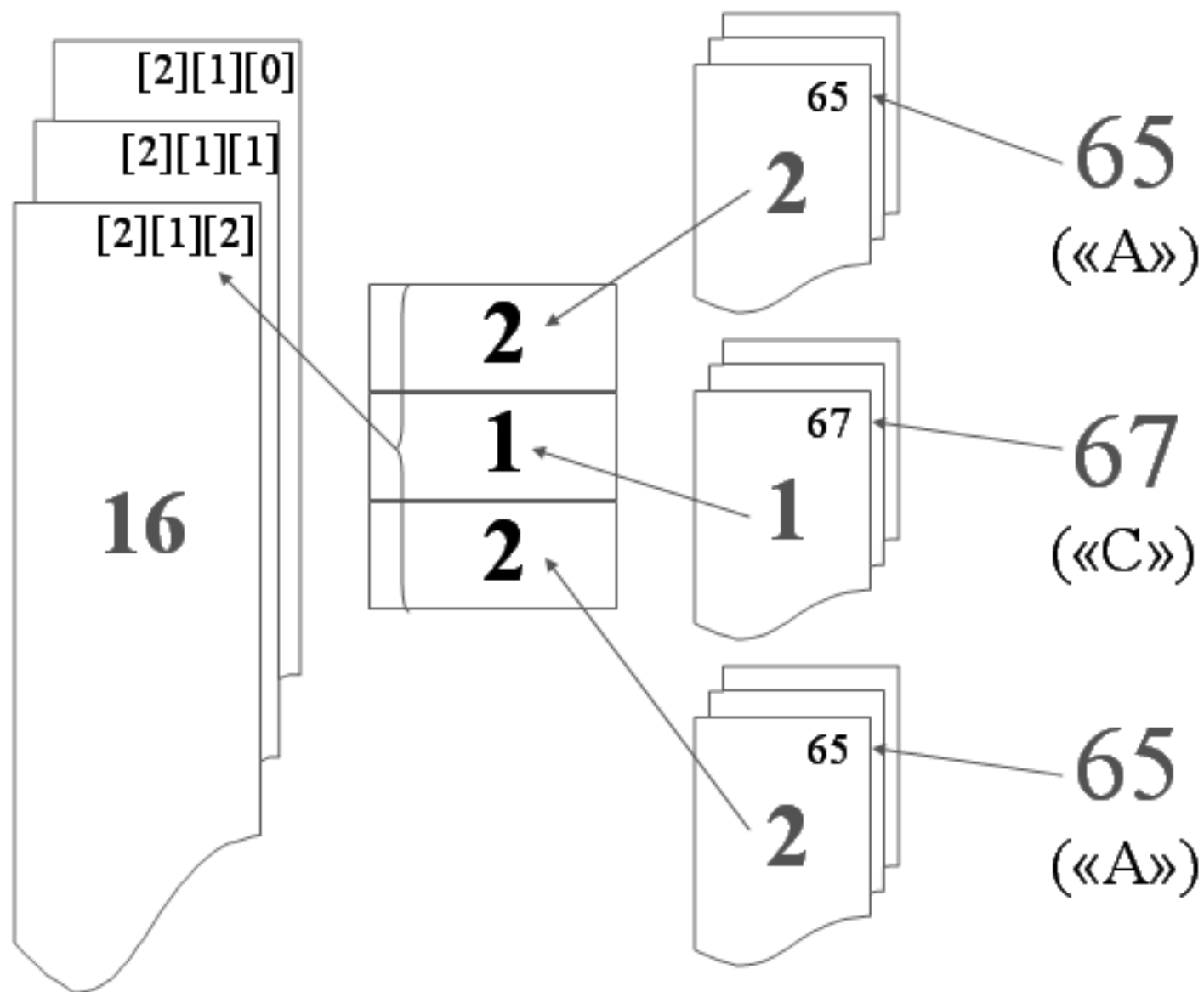
names[]

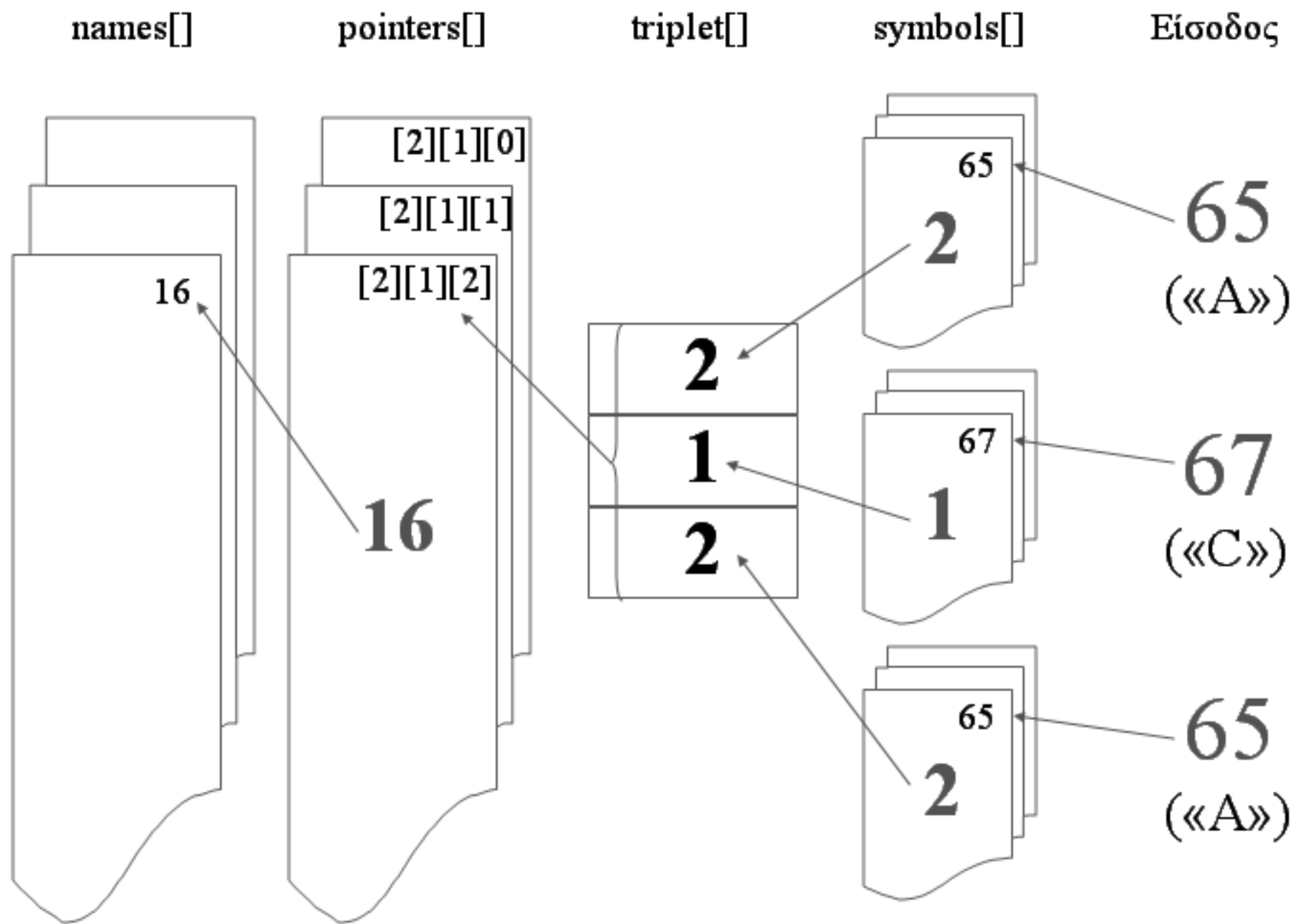
pointers[]

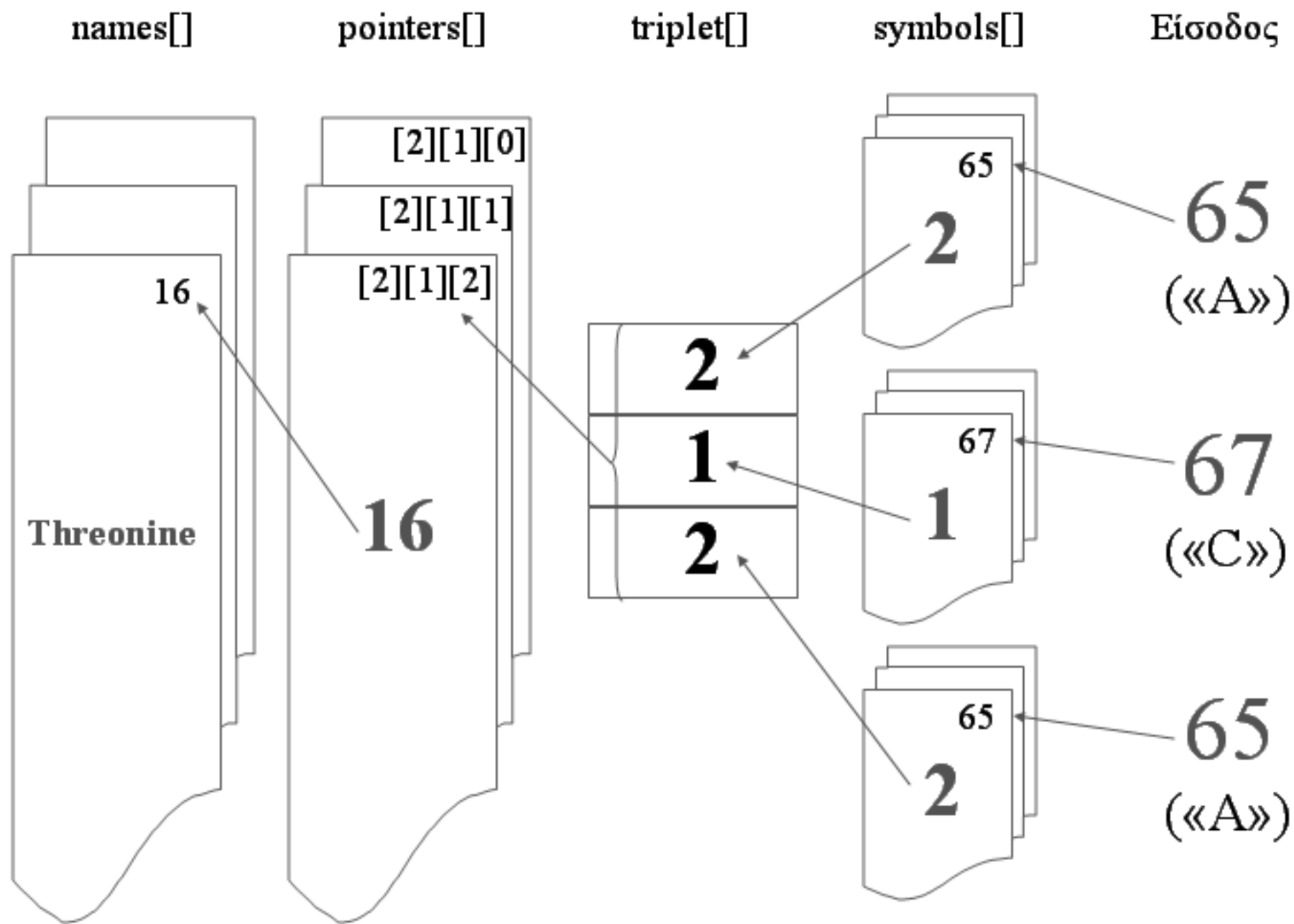
triplet[]

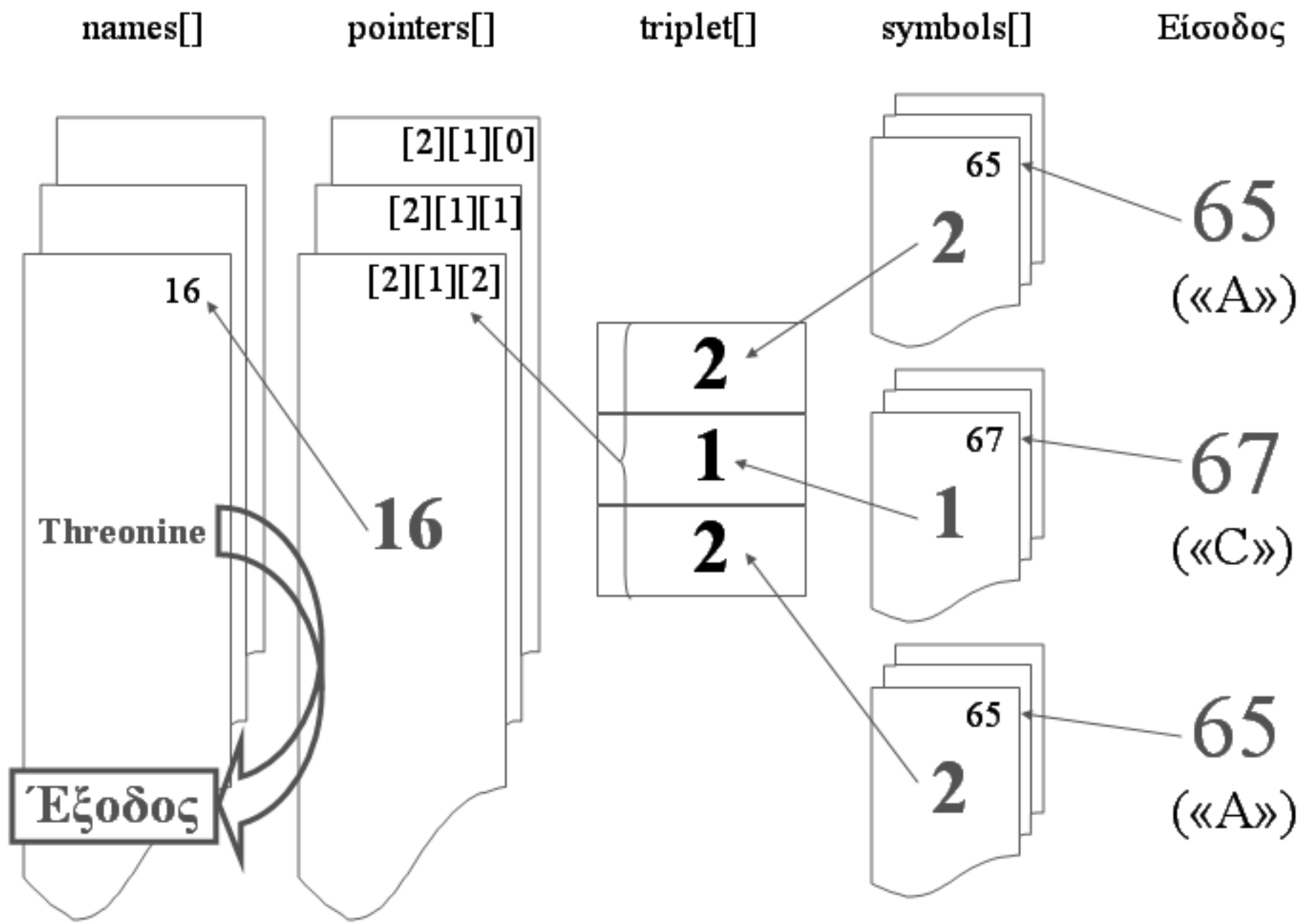
symbols[]

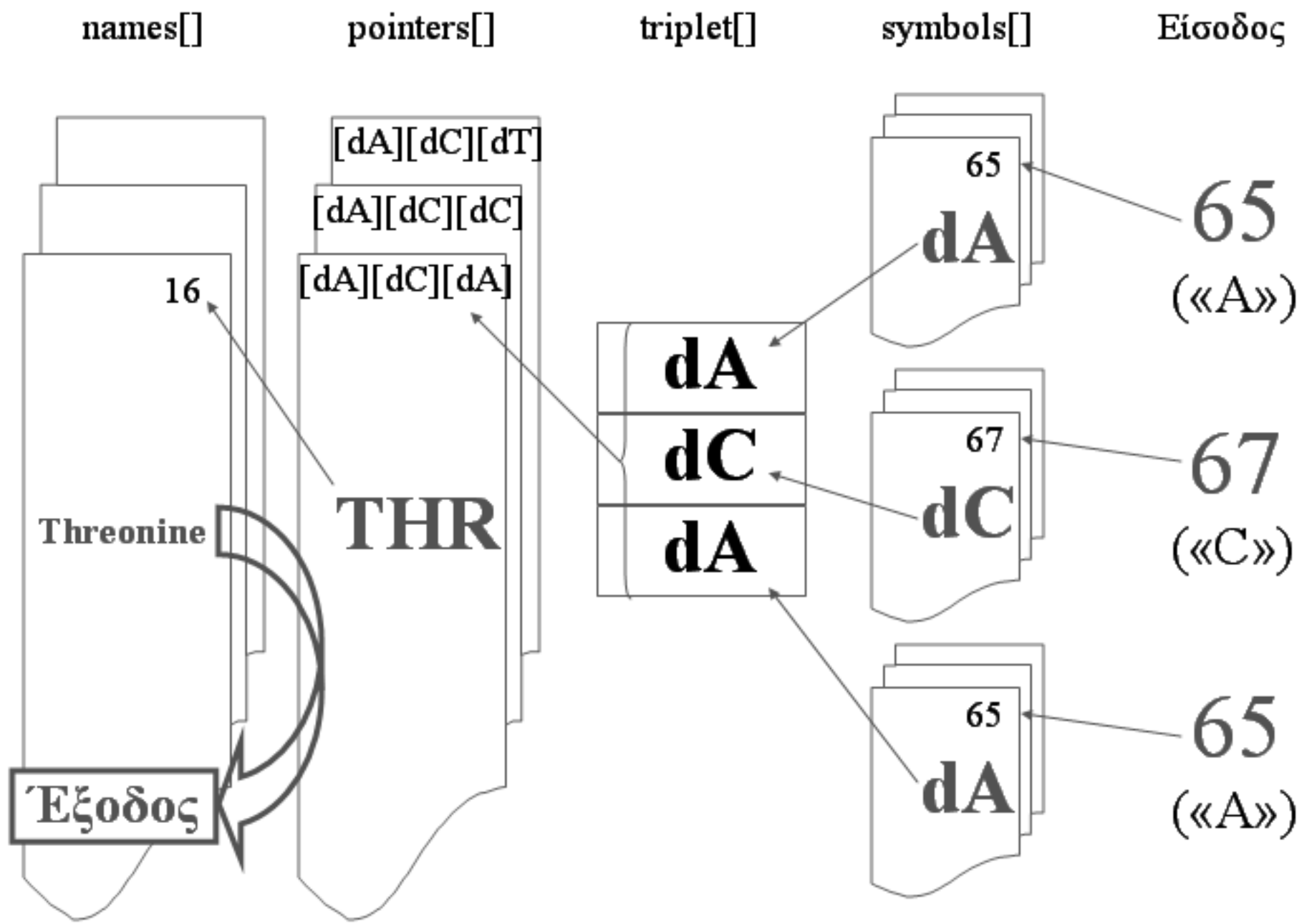
Είσοδος

Εφαρμογή 4η :

?

```

#include <stdio.h>

main()
{
    char    s[1000];
    char    t[10000];
    int     i, k, tot;

    if ( scanf("%s", s ) != 1 )
        exit(1);

    tot = 0;
    while ( scanf("%s", t ) != EOF )
    {
        i = 0;
        while( t[i] != 0 )
        {
            k = 0;
            while( s[k] == t[i+k] && s[k] != 0 && t[i+k] != 0 )
                k++;

            if ( s[k] == 0 )
                printf(" ----> %5d\n", tot );

            tot++;
            i++;
        }
    }
}

```

```
#include <stdio.h>

main()
{
    char    s[1000];
    char    t[10000];
    int     i, k, tot;

    if ( scanf("%s", s ) != 1 )
        exit(1);

    tot = 0;
    while ( scanf("%s", t ) != EOF )
    {
        i = 0;
        while( t[i] != 0 )
        {
            k = 0;
            while( s[k] == t[i+k] && s[k] != 0 && t[i+k] != 0 )
                k++;

            if ( s[k] == 0 )
                printf(" ----> %5d\n", tot );

            tot++;
            i++;
        }
    }
}
```

